

บุคลิกภาพของตัวละครเอกชายจากจินตนาการ กึ่งจินตนาการและเรื่องจริงของผู้ประพันธ์: กรณีศึกษา
นวนิยาย เรื่อง Frankenstein, The Queen's Confession และ The Railway Man
The Personality of the Male Protagonist Created by the Author's Imagination, Semi-
Imaginary and True Story: A Case Study of the Frankenstein,
The Queen's Confession and The Railway Man

ธีรเดช ชื่นประภาณุสรณ์*¹ และประกฤติ พูลพัฒน์²
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต¹
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต²

Teeradet Chuenpraphanusorn*¹ and Prakrit Bhulapatha²
Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Dusit University¹
Graduate School, Suan Dusit University²

Received: May 22, 2023

Revised: July 10, 2023

Accepted: July 13, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบุคลิกภาพของตัวละครเอกชายจากจินตนาการ กึ่งจินตนาการ และเรื่องจริงของผู้ประพันธ์จากนวนิยาย เรื่อง Frankenstein, The Queen's Confession และ The Railway Man ตามกรอบทฤษฎีทางจิตวิทยา 3 กรอบ คือ 1) ทฤษฎีบุคลิกภาพของ วิลเลียม เชลตอน คาร์ล กุสตาฟ จุง และ ประสบ รัตนกร 2) ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ของซิกมันด์ فروยด์ และ คาร์ล กุสตาฟ จุง และ 3) ทฤษฎีจิตวิทยาสังคม ของ อัลเฟรด แอดเลอร์ คาเรน ฮอร์นัย และอิริค ฟรอมม์ ด้วยวิธีการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ผลการวิจัย พบว่า ตัวละครเอกชายจากวรรณกรรมทั้ง 3 เรื่องได้แสดงให้เห็นถึงบุคลิกภาพภายใน และภายนอกของตัวละครที่แสดงภาพความเป็นมนุษย์ออกมาอย่างชัดเจน จากบริบททางสังคม ปัจจัยแวดล้อมและการเลี้ยงดูได้หล่อหลอมให้ตัวละครเอกชายมีการปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพเชิงบวก และลบจากตัวละครแบบสถิตไปสู่พลวัตได้อย่างรวดเร็ว ดังเช่น บุคลิกภาพ และพฤติกรรมเชิงลบพบได้จากแฟรงเกนสไตน์ และเจ้าผีดิบจากนวนิยาย เรื่อง Frankenstein และอิริค โลแมกซ์ จากเรื่อง The Railway Man ซึ่งมีบุคลิกภาพแบบเก็บกด การกล่าวโทษผู้อื่น กร้าวร้าว และการทำลายล้าง แต่ในทางตรงข้ามพระเจ้าหลุยส์ที่ 16 จากนวนิยายเรื่อง The Queen's Confession กลับมีบุคลิกภาพในเชิงบวกชัดเจน และเพิ่มมากขึ้นตามวัยของตนเองตั้งแต่ครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าชายรัชทายาทจนถึงตำแหน่งกษัตริย์แห่งประเทศฝรั่งเศส คือ การมีวุฒิภาวะทางความคิด มีความเมตตา กรุณา อ่อนโยน สงบ สุขุม เยือกเย็น มีเหตุผล ซึ่งเมื่อเทียบเคียงตามกรอบทฤษฎีทางจิตวิทยา 3 กรอบ คือ 1) ทฤษฎีบุคลิกภาพ 2) ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ และ 3) ทฤษฎีจิตวิทยาสังคม จึงสามารถสรุปได้ว่าบุคลิกภาพของตัวละครเอกชายทั้งหมดอยู่บนพื้นฐานของแนวคิด และทฤษฎีทั้งสาม

คำสำคัญ: บุคลิกภาพ ตัวละครเอกชาย Frankenstein The Queen's Confession The Railway Man

*ธีรเดช ชื่นประภาณุสรณ์ (Corresponding Author)

e-mail: teera_det@hotmail.co.th

Abstract

The purpose of the research was to study the personality of the male protagonist created by the author's imagination, semi-imaginary and true story: a case study of the Frankenstein, The Queen's Confession and The Railway Man, according to the 3 Psychology theoretical frameworks as 1) Trait Personality Theory of William Sheldon, Carl Gustav Jung and Prasop Rattanakorn, 2) Psychoanalytic theory of Sigmund Freud and Carl Gustav Jung, and 3) Social Psychological Theory of Alfred Adler, Karen Horney, and Erich Fromm by the descriptive analytic method. The result was found that; the male protagonists of all three novels had demonstrated personality both inside and outside of their characters, that they were portraying humanity clearly. Due to the social context, environmental factors and parenting had molded the male protagonists to change their positive and negative personality, and behavior with a static character through a dynamic character in rapidly. For an example, the negative personality can be found with Frankenstein and the Zombie from the Frankenstein, and Erik Lomax from The Railway Man, which had a repressive character, blaming others, aggression and destruction. But on the contrary, Louis XVI from the Queen's Confession, however, he had a clear with a positive personality, that increased with his age since he was the heir to the position of the King of France, who was gentle, calm, cool, and reasonable. When compared with 3 psychological theoretical frameworks of 1) Trait Personality Theory 2) Psychoanalytic Theory and 3) Social Psychology Theory, it can be concluded that the personality of all the male protagonists which were mentioned above was absolutely based on these theories.

Keywords: Personality, Male Protagonist, Frankenstein, The Queen's Confession, The Railway Man

บทนำ

วรรณกรรม คือ แบบจำลองวิถีชีวิตมนุษย์ที่ถูกฉายภาพจากจินตนาการของผู้ประพันธ์ที่รังสรรค์ขึ้นจากการมองผ่านประสบการณ์ที่หลากหลายแฉกคิด และมุมมองแล้วนำมาร้อยเรียงเป็นเรื่องราวจนก่อให้เกิดเป็น “ตัวตน” ของตัวละครในเชิงมายาคติที่มีอุปนิสัย พฤติกรรม และบุคลิกภาพที่ระคนปนเปกันไปอย่างน่าอัศจรรย์ยิ่งนัก แต่ทั้งนี้ก็ได้เกินเลยไปกว่าความเป็นมนุษย์ที่อยู่ภายใต้บริบททางสังคมที่หลากหลาย และเปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลาที่ “ผูกติด” และ “ยึดโยง” ความคิด ทัศนคติ และจารีตนิยมเข้าไว้ด้วยกันอย่างเหมาะสมลงตัว จนกล่าวได้ว่า “ความแตกต่างหรือความเป็นปัจเจกบุคคลของผู้ประพันธ์ ก่อให้เกิดเป็นตัวตนของงานประพันธ์ชิ้นนั้น” อย่างชัดเจน และเหมาะสมตามวิถีทางแห่งจินตนาการที่มีฐานมาจากความจริงของสังคมที่ผู้ประพันธ์พยายามถ่ายทอดและฉายภาพออกมานั่นเอง (ธีรเดช ชื่นประภาณุสรณ์, 2565)

ในขณะเดียวกันวรรณกรรมแต่ละเรื่องยังคงแสดงให้เห็นถึงภาพความเป็นจริงที่ผู้ประพันธ์พยายามสะท้อนให้บุคคลทั่วไปได้รับรู้รับทราบเรื่องราวต่าง ๆ ด้วยภาษาเขียนที่มีท่วงทำนอง ลีลา รูปแบบของภาษาที่สร้างจินตนาการจากการอ่านเป็นหลักสำคัญ

แต่ทั้งนี้ จินตนาการจากการอ่านที่จะเกิดกับผู้อ่านได้ดั่งนั้นยังคงต้องอาศัยปัจจัยอื่น ๆ อีก ดังคำกล่าวของ Robert. E., and Jacob. H. (1995) ความว่า ผู้ประพันธ์ต้องรังสรรค์งานเขียน ซึ่งเกิดจากการวิเคราะห์ และการจัดลำดับเนื้อหาความคิดด้วยกลวิธีการเล่าขานเรื่องราวของบุคคลผ่านสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เติมเปี่ยมไปด้วยการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกของตัวละคร

ดังนั้น วรรณกรรมที่แสดงออกทางอารมณ์ และความรู้สึกของตัวละครมักถูกร้อยเรียงให้เป็นนวนิยาย เพื่อสร้างความน่าสนใจ และทำให้เรื่องราวต่าง ๆ ได้โลดแล่นไปตามจินตนาการของผู้ประพันธ์ ดังคำกล่าวของ อุไรวรรณสิงห์ทอง และคณะ (2564) ความว่า นวนิยายเป็นงานเขียนบันเทิงคดีรูปแบบหนึ่งเป็นร้อยแก้วขนาดยาว มุ่งให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านเป็นสำคัญ และได้รับความนิยมนอย่างกว้างขวาง เนื่องจากเป็นวรรณกรรมที่เข้าถึงผู้อ่านได้ทุกเพศทุกวัย โดยงานเขียนประเภทนวนิยายจะเล่าเหตุการณ์เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ในสังคม ความสมจริงของนวนิยายนี้จะปรากฏจากการเรียนรู้ และรับรสของผู้อ่าน กล่าวคือ ผู้อ่านจะเกิดอารมณ์สะท้อนใจคล้ายตามเหตุการณ์ในเรื่องราว ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่ผู้อ่านรับรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้นวนิยายให้ความเพลิดเพลินแล้วยังทำหน้าที่ในฐานะวรรณกรรม นั่นคือ การบันทึกแนวคิดของผู้ประพันธ์รวมถึงเรื่องราวทางสังคม หรือการสะท้อนภาพสังคมอีกด้วย

โดยเห็นได้ว่า นวนิยายจัดเป็นวรรณกรรมร้อยแก้วประเภทบันเทิงคดี โดยทั่วไปมักมีองค์ประกอบที่ผสมผสานกันอย่างได้สัดส่วนจนกลายเป็นเรื่องราวที่สมบูรณ์องค์ประกอบเหล่านั้น ได้แก่ แก่นเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา ฉากและบรรยากาศ ในบรรดาองค์ประกอบเหล่านี้ตัวละคร (Character) นับว่าเป็นจุดดึงดูดความสนใจ ความประทับใจของผู้อ่านได้มากกว่าส่วนอื่น ๆ ทั้งนี้ เพราะตัวละครเป็นผู้ที่แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ หรือเป็นผู้ทำให้เกิดเหตุการณ์ผกผัน หรือเกิดปมความขัดแย้งขึ้นทำให้การผูกเรื่องเป็นไปอย่างน่าสนใจ และนำไปสู่จุดหมายปลายทางได้ในที่สุด (วนิดา บำรุงไทย, 2544)

ซึ่งถ้าหากเปรียบเทียบพฤติกรรมของตัวละครที่ปรากฏอยู่ในนวนิยายกับมนุษย์แล้วนั้น คุณจะไม่แตกต่างกันมากมายนักเพราะตัวละครที่ผู้ประพันธ์ได้ทำให้มีพฤติกรรมโลดแล่นในนวนิยายนั้นล้วนแล้วแต่ถอดแบบมาจากมนุษย์ทั้งสิ้น จนกล่าวได้ว่า ตัวละครเป็นเครื่องมือสำคัญในการถ่ายทอด ทศนคติ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก จินตนาการ และสะท้อนภาพสังคมในแต่ละยุคสมัยได้อย่างชัดเจน มากกว่าสิ่งอื่นใด

เมื่อตัวละครในนวนิยายมีความสมจริง มีความเป็นมนุษย์ธรรมตามากยิ่งขึ้น การศึกษาตัวละครจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจเพราะจะช่วยให้ทราบถึงความจริงเกี่ยวกับจิตใจ และพฤติกรรมของมนุษย์ในแง่ต่าง ๆ การจะศึกษาถึงสภาวะจิตใจ และพฤติกรรมของตัวละครต้องอาศัยการใช้ทฤษฎีทางจิตวิทยามาศึกษา ซึ่งการศึกษาตัวละครโดยใช้ทฤษฎีทางจิตวิทยามาศึกษานั้นมาจากแนวคิดที่ว่าจิตวิทยาเป็นวิชาที่ศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ ส่วนวรรณกรรมเป็นเรื่องที่จำลองมาจากชีวิตมนุษย์ วรรณกรรม และจิตวิทยาจึงมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด (ชำนาญ รอดเหตุภัย, 2552)

ดังเช่นวรรณกรรมเรื่อง Frankenstein ประพันธ์โดย แมรี เชลลีย์ ซึ่งเกิดจากจินตนาการทั้งหมดของผู้ประพันธ์ ในยุค ค.ศ. ที่ 19 (ค.ศ. 1818) ราว 200 ปีมาแล้ว นวนิยายเรื่องนี้เมื่อดูอย่างผิวเผิน คือ นวนิยายระทึกขวัญที่กล่าวถึงผีดิบตนหนึ่งกับผู้สร้างที่มีชื่อว่า แฟรงเก้นสไตน์ ที่ต่างตามไล่ล่ามุ่งหมายเอาชีวิตซึ่งกัน และกัน โศกนาฏกรรมเหล่านี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานปรัชญากรีกโบราณที่กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนมักจะ “ถามหาถึงความหมายของชีวิตตนเองเสมอ” มนุษย์ทุกคนมีทั้ง “ข้อบกพร่อง และข้อลับ” อยู่ในตนเองแทบทั้งสิ้น นับตั้งแต่ลืมตาดูโลกต่างมุ่งแสวงหาความสำคัญ การได้รับความรัก และการยอมรับ ความเอาใจใส่ดูแล และการได้เป็นคนสำคัญสำหรับคนอื่น ๆ

แต่ความน่าสนใจของแฟรงเก้นสไตน์ คือ มีชื่อรองอีกชื่อว่า The Modern Prometheus หรือโพรมิธีอุส สมัยใหม่เป็นความตั้งใจของแมรี เชลลีย์ เพื่อต้องการอ้างอิงถึงปกรณัมปรัมปรากรีกโบราณเกี่ยวกับเทพเจ้านามว่า โพรมิธีอุส ผู้ขโมยไฟ และสายฟ้าอันศักดิ์สิทธิ์ จากเหล่าเทพบนเทือกเขาโอลิมปัสมาส่งมนุษย์ ทำให้มนุษย์มีความรู้ และอำนาจ โดยเชื่อว่าไฟเปรียบเสมือนความสว่างไสวทางปัญญา ซึ่งการกระทำของเทพเจ้าองค์นี้ดูเหมือนจะขัดแย้งต่อความถูกต้องของกฎธรรมชาติที่เทพได้กำหนดไว้จึงต้องโทษอย่างแสนสาหัสจากองค์มหาเทพซีอุส (Zeus) แต่เขาก็ยืนยันกรณว่าสิ่งที่ทำไปนั้นถูกต้อง

นอกจากนี้ การสร้างบรรยากาศแบบนวนิยายกอธิค (Gothic Novel) ที่มุ่งเน้นการนำเสนอถึงความวิตกกังวล ความน่าสะพรึงกลัว สิ่งประหลาดชวนขนขยะแขยงน่าขนลุก และความหวาดกลัวที่มาจากสิ่งเร้นลับ องค์ประกอบทั้งหมดเหล่านี้มีสอดแทรกอยู่ใน เรื่อง แฟรงเก้นสไตน์ ได้อย่างครบถ้วนบริบูรณ์

แต่ความครบถ้วนบริบูรณ์ของนวนิยายเรื่องนี้ มิได้มีเพียงความสยองขวัญตามที่กล่าวอ้างมาข้างต้นอย่างเดียว หากแต่ว่ากลับมีนักวิจารณ์วรรณกรรมจำนวนไม่น้อย ได้ตั้งข้อสังเกตถึงความเป็นไปได้ว่านอกเหนือไปจากความน่ากลัวแล้ว นวนิยายเรื่องนี้ยังแสดงถึงความอ่อนแอของมนุษย์ และสิ่งมีชีวิตเยี่ยงอสุรกาย สภาวะจิตใจที่ไม่มั่นคง ความรู้สึกกลัวหา บางสิ่งบางอย่าง และความน่าสงสารเห็นใจกลับรุ่มร่า และทวิคูณในทุกหน้าของการอ่านนวนิยายเรื่องนี้

ในขณะเดียวกันนวนิยายเรื่อง The Queen's Confession ประพันธ์โดย วิคตอเรีย โฮลต์ เชื่อว่าผู้ประพันธ์ได้ใช้ แนวทางการประพันธ์แบบกึ่งจินตนาการ ที่อาศัยข้อมูลที่เชื่อว่าเป็นบันทึกของพระนางมารี อ็องตัวแน็ต (Marie Antoinette) ผสมกับแรงบันดาลใจที่ได้อ่านประวัติของพระนาง ดังนั้น นวนิยายเรื่องนี้จึงมีลักษณะคล้ายกับการเขียน ประวัติชีวิตตนเองในทำนองอัตชีวประวัติ (Autobiography) ซึ่งยังคงไม่เป็นที่เปิดเผยอย่างแน่ชัดว่าผู้ที่ทำการบันทึกนั้น จะเป็นพระนางมารี อ็องตัวแน็ต เองหรือไม่ แต่ทั้งนี้นวนิยายเรื่องนี้กลับมีคุณค่าที่จะนำมาศึกษา วิเคราะห์ พิจารณา และถอดบทเรียนใน “เชิงสุนทรียภาพของความเป็นมนุษย์” และสามารถนำมาเป็น “กระจกเงา” ที่สะท้อนแง่มุมต่าง ๆ ทั้งในเชิงส่งเสริม และเสื่อมถอยในพฤติกรรมของมนุษย์ลงได้อย่างชัดเจน

นอกจากที่กล่าวอ้างมาข้างต้นแล้ว นวนิยายเรื่อง The Rail Way Man เป็นงานประพันธ์ชิ้นเอกของทหาร สัมพันธมิตรชาวอังกฤษในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 หรือมหาสงครามเอเชียบูรพาที่ชื่อ อีริค โลแมกซ์ (Eric Lomax) ในรูปแบบอัตชีวประวัติ (Autobiography) ที่ถ่ายทอดจากประสบการณ์จริงของตนเองในขณะที่เป็นทหารในช่วง สงครามโลกครั้งที่ 2 โดยนวนิยายเรื่องนี้ตีพิมพ์ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2548 (1995) และได้รับรางวัล The Waterstone's Esquire Award for Non-Fiction และได้นำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ในปี พ.ศ. 2556 ซึ่งนำแสดงโดย Nicole Kidman, Colin Firth and Jeremy Irvine และได้รับความสนใจจากทั่วโลก

อีริค โลแมกซ์ ได้ “ส่งจิตรกลับไปตรวจค้น” ในเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกว่ากึ่งศตวรรษที่ผ่านมาพร้อมกับ สะท้อนให้เห็นมุมมองของความโหดร้าย ทารุณ ที่ฝังอยู่ภายใต้จิตใจของมนุษย์ที่เรียกตนเองว่าสัตว์ประเสริฐ แต่ท้ายสุด แล้วโศกนาฏกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นล้วนแล้วแต่มีมนุษย์เป็นผู้รังสรรค์ทั้งสิ้น ฝ่ายหนึ่งถูกเรียกว่า “ผู้กระทำ” แต่อีกฝ่าย หนึ่งถูกเรียกว่า “ผู้ถูกกระทำ” ต่างได้รับความเจ็บปวดทรมานจิตใจจนกลายเป็น “รอยแผลเป็น” ในชีวิต เพียงเหตุผล เดียวเท่านั้น คือ “การมีนายคนละคน”

นวนิยายเรื่องนี้จึงเป็นการสะท้อนภาพของความเป็นมนุษย์ได้อย่างสมบูรณ์แบบที่แฝงเร้นไว้ด้วย “ความดี และความชั่วร้าย” ที่ไม่อาจแยกออกจากกันได้อย่างเด็ดขาดไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นชนชาติใด หรือเผ่าพันธุ์ใด

ดังนั้น การถอดบทเรียนจากนวนิยายเรื่องนี้ จึงน่าจะมีประโยชน์ต่อผู้อ่านในการสร้างความเข้าใจในความเป็นมนุษย์ อย่างที่ว่า “การยกโทษ และให้อภัย” นั้นเป็นจุดหมายปลายทางแห่งการดำรงตน และเรียกตนเองว่า “มนุษย์” ได้ดีกว่า วิธีการใด ๆ ทั้งสิ้นที่จะก่อให้เกิดการให้อภัยสิทธิรรมกันทางจิตร์ก่อนที่ลมหายใจสุดท้ายจะสิ้นสุดลงไปในที่สุด

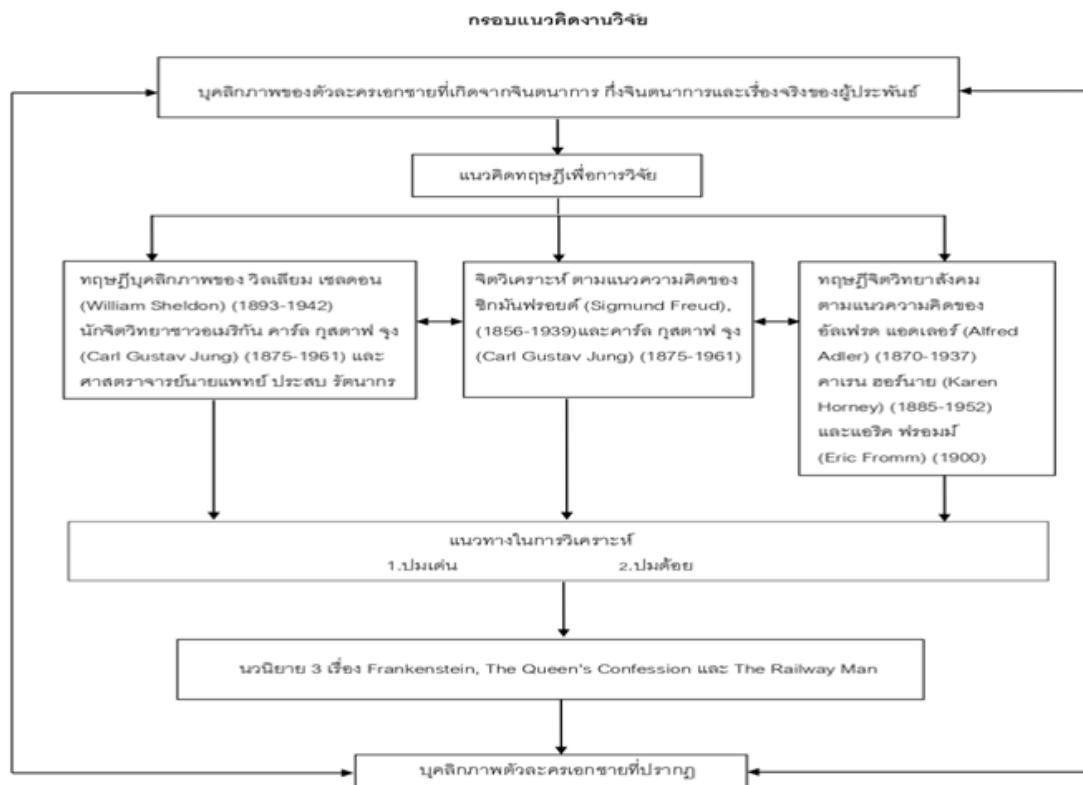
จากข้อมูลเบื้องต้น จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาบุคลิกภาพของตัวละครเอกชายที่เกิดจากจินตนาการ กึ่งจินตนาการ และเรื่องจริงของผู้ประพันธ์จากนวนิยาย เรื่อง Frankenstein, The Queen's Confession และ The Railway Man ว่ามีความเหมือน และแตกต่างกันอย่างไร ภายใต้แนวคิดทฤษฎีด้านจิตวิทยา ได้แก่ 1) ทฤษฎีบุคลิกภาพของ วิลเลียม เชลตอน (Sheldon, W. S., 1975) _คาร์ล กุสตาฟ จุง (Jung, C. G., 1977) และศาสตราจารย์นายแพทย์ประสพ รัตนากร (2513) 2) จิตวิเคราะห์ ตามแนวความคิดของซิกมัน ฟรอยด์ (Freud, S., 1964) และคาร์ล กุสตาฟ จุง (Jung, C. G., 1977) และ 3) ทฤษฎีจิตวิทยาสังคม ตามแนวความคิดของ อัลเฟรด แอดเลอร์ (Adler, A., 1992) คาเรน ฮอร์นัย (Horney, K., 1980) และแอริค ฟรอมม์ (Fromm, E., 1964) เพื่อการขยายฐาน และต่อยอดการศึกษาวรรณกรรมต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อเพื่อศึกษาบุคลิกภาพของตัวละครเอกชายจากจินตนาการ กึ่งจินตนาการและเรื่องจริงของผู้ประพันธ์ จากนวนิยาย เรื่อง Frankenstein, The Queen's Confession และ The Railway Man

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิด

สำหรับแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปได้ตามกรอบแนวคิดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง บุคลิกภาพของตัวละครเอกชายจากจินตนาการกึ่งจินตนาการ และเรื่องจริงของผู้ประพันธ์: กรณีศึกษานวนิยาย เรื่อง Frankenstein, The Queen's Confession และ The Railway Man มุ่งเน้นการอธิบายบุคลิกภาพของตัวละครเอกชายในรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ ตามกรอบทฤษฎีทางจิตวิทยา 3 กรอบ คือ

1. ทฤษฎีบุคลิกภาพของ วิลเลียม เชลดอน (Sheldon, W. S., 1975) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน คาร์ล กุสตาฟ จุง (Jung, C. G., 1977) และศาสตราจารย์นายแพทย์ ประสพ รัตนากร (2513)
2. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ตามแนวความคิดของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Freud, S., 1964) และ คาร์ล กุสตาฟ จุง (Jung, C. G., 1977)
3. ทฤษฎีจิตวิทยาสังคม ตามแนวความคิดของ อัลเฟรด แอดเลอร์ (Adler, A., 1992) คาเรน ฮอร์นีย์ (Horney, K., 1980) และเอริก ฟรอมม์ (Fromm, E., 1964)

ซึ่งมีรายละเอียดและวิธีการดำเนินการวิจัย ตามขั้นตอนดังนี้

ระเบียบวิธีวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลจากวรรณกรรมที่ควบคู่ไปกับการใช้เอกสารทุติยภูมิ (Secondary Sources) ได้แก่ ทฤษฎีบุคลิกภาพ จิตวิเคราะห์ และทฤษฎีจิตวิทยาสังคม ตลอดจนการใช้ข้อมูลหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่มีความเกี่ยวข้อง และสัมพันธ์กับนวนิยายทั้ง 3 เรื่องมาทำการเทียบเคียง และตีความตามบริบทของข้อเท็จจริงตามกาลเวลาทั้งในอดีต และปัจจุบัน โดยมีขั้นตอน และรายละเอียดในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษานวนิยายเรื่อง Frankenstein, The Queen's Confession และ The Railway Man อย่างละเอียด เพื่อคัดเลือกตัวละครชายที่มีบทบาทสำคัญต่อการวิจัย ซึ่งได้ข้อสรุปว่า เรื่อง Frankenstein ได้เลือก แฟรงเก้นสไตน์ และ เจ้าผีดิบ เรื่อง The Queen's Confession ได้เลือก พระเจ้าหลุยส์ที่ 16 และ The Railway Man ได้เลือก อิริค โลแมกซ์

ทำการรวบรวม ค้นคว้า ศึกษา และวิเคราะห์หนังสือ ตำรา และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีบุคลิกภาพ ของวิลเลียม เชลดอน (Sheldon, W. S., 1975) คาร์ล กุสตาฟ จุง (Jung, C. G., 1977) และศาสตราจารย์นายแพทย์ ประสพ รัตนากร (2513) 2) ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ตามแนวความคิดของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Freud, S., 1964) และ คาร์ล กุสตาฟ จุง (Jung, C. G., 1977) และ 3) ทฤษฎีจิตวิทยาสังคมตามแนวความคิดของ อัลเฟรด แอดเลอร์ (Adler, A., 1992) คาเรน ฮอร์นีย์ (Horney, K., 1980) และเอริก ฟรอมม์ (Fromm, E., 1964) เพื่อใช้ในการวิเคราะห์เทียบเคียง กับบุคลิกภาพของตัวละครเอกชาย

1.2 ทำการรวบรวม ค้นคว้า ศึกษา และวิเคราะห์งานวิจัย หรือบทความที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการ วิเคราะห์วรรณกรรม ซึ่งสามารถแยกออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ ก) งานวิจัยวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ ของตัวละครชายที่ปรากฏทั้งใน และต่างประเทศ ข) งานวิจัยวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพของตัวละครสตรี และอื่น ๆ ที่ปรากฏทั้งใน และต่างประเทศ

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนย่อย ๆ ออกเป็น 3 ขั้น คือ

ก) ขั้นตอนการอ่าน เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงเนื้อหาทั้งหมดอย่างละเอียดเกี่ยวกับเรื่องราวที่ปรากฏอยู่ในนวนิยายทั้ง 3 เรื่อง ทั้งตัวบุคคล เวลา สถานที่ ทัศนคติ แนวคิด ขนบธรรมเนียมประเพณีที่แฝงเร้นจนถึงบุคลิกภาพ และปัจจัยที่หล่อหลอมให้ตัวละครเอกชายมีบุคลิกภาพตามที่ปรากฏในนวนิยาย ทั้งในเชิงบวก และเชิงลบ

ข) ขั้นตอนการคัดสรร แยกแยะเนื้อหา และประเด็นสำคัญที่ใช้เป็นตัวแทนในการนำเสนอแนวความคิด

ข้อเท็จจริง ซึ่งสามารถเชื่อมโยงกับงานวิจัยที่ดำเนินการอยู่ภายใต้กรอบทฤษฎีจิตวิทยาทั้ง 3 กลุ่มตาม วัตถุประสงค์ ที่ได้ตั้งไว้

ค) สังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์ ตีความ ทำการวิเคราะห์ ตีความ และเขียนออกมาแบบเชิงพรรณนา ไวยากรณ์

ขั้นสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยทำการสรุปผลจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล บทที่ 4 หลังจากนั้นทำการอภิปรายผลการศึกษาร่วมกับ แนวคิด หลักการ ทฤษฎีและงานวิจัยที่สอดคล้องที่ปรากฏอยู่ใน บทที่ 2 พร้อมแสดงข้อเสนอแนะในสิ่งที่ค้นพบจาก การวิจัยเพื่อการขยายผล หรือต่อยอดงานวิจัยต่อไป

ผลการศึกษา

สามารถสรุปได้ว่าตัวละครเอกชายจากวรรณกรรมทั้ง 3 เรื่อง คือ Frankenstein ซึ่งเกิดจากจินตนาการของ ผู้ประพันธ์ทั้งหมด เรื่อง The Queen's Confession ซึ่งเกิดจากกึ่งจินตนาการ และการผสมผสานกับข้อมูลทาง ประวัติศาสตร์ฝรั่งเศส และ The Railway Man ซึ่งเกิดจากเหตุการณ์จริงในรูปแบบอัตชีวประวัติของผู้ประพันธ์เอง ต่างก็แสดงให้เห็นถึงบุคลิกภาพของตัวละครเอกชายในรูปแบบความจริงที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ทุกคนที่ประกอบไปด้วย บุคลิกภาพภายนอก และบุคลิกภาพภายใน ซึ่งเป็นเครื่องหมายบ่งบอกลักษณะตัวตนของตัวละครนั้น ๆ อย่างชัดเจน เพียงแต่ตัวละครเอกจากวรรณกรรมทั้ง 3 เรื่องนั้นต่างมีมูลเหตุปัจจัยที่ทำให้มีบุคลิกภาพ และพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ออกไปตามสภาวะแวดล้อม และประสบการณ์ที่ได้รับในแต่ละช่วงวัย แต่ทั้งนี้ประสบการณ์ต่าง ๆ ก็สามารถขับเคลื่อน ให้ตัวละครแต่ละตัวมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือรูปแบบความประพฤติ หรือการแสดงออกจากบุคคลที่มี

บุคลิกภาพแบบ “สถิต” ที่ไม่เปลี่ยนแปลงไปสู่บุคลิกภาพแบบ “พลวัตร” ที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา จนกลายมาเป็นบุคลิกภาพในเชิงบวก และเชิงลบได้ในที่สุดดัง แพรงแก่นสไตน์ และเจ้าผีดิบ จากวรรณกรรม เรื่อง Frankenstein หรืออิริค โลแมกซ์ จากเรื่อง The Railway Man ในขณะที่พระเจ้าหลุยส์ที่ 16 นั้น มีการเปลี่ยนแปลง บุคลิกภาพไม่มากนักเท่ากับวรรณกรรมทั้ง 2 เรื่องที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งเมื่อเทียบเคียงกับทฤษฎีบุคลิกภาพของ วิลเลียม เชลดอน (Sheldon, W. S., 1975) คาร์ล กุสตาฟ จุง (Jung, C. G., 1977) ศาสตราจารย์นายแพทย์ประสพ รัตนากร (2513) ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ตามแนวความคิดของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Freud, S., 1964) คาร์ล กุสตาฟ จุง (Jung, C. G., 1977) และทฤษฎีจิตวิทยาสังคม ตามแนวความคิดของ อัลเฟรด แอดเลอร์ (Adler, A., 1992) คาเรน ฮอร์นีย์ (Horney, K., 1980) และเอริก ฟรอมม์ (Fromm, E., 1964) พบว่า บุคลิกภาพ หรือพฤติกรรมของตัวละครเอกชาย ทั้งหมดที่แสดงออกล้วนอยู่บนพื้นฐานของแนวคิดและทฤษฎีเหล่านั้นทั้งสิ้น ดังปรากฏตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลสรุปการทดสอบสมมติฐาน

ชื่อนวนิยาย	ที่มาของตัวละคร	ชื่อตัวละคร	บุคลิกภาพเชิงบวก	บุคลิกภาพเชิงลบ	ตัวละครแบบสถิต	ตัวละครแบบพลวัตร
Frankenstein	จินตนาการ	แพรงแก่นสไตน์	✓	✓	-	✓
		เจ้าผีดิบ	✓	✓	-	✓
The Queen's Confession	กึ่งจินตนาการ	พระเจ้าหลุยส์ที่ 16	✓	✓	-	✓
พบไม่มาก						
The Railway Man	เรื่องจริง	อิริค โลแมกซ์	✓	✓	-	✓

อภิปรายผล

สำหรับการอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยขอทำการอภิปรายผลแบบองค์รวม ดังต่อไปนี้

จากการศึกษานวนิยาย 3 เรื่องที่เกิดจากจินตนาการ กึ่งจินตนาการ และเรื่องจริงของผู้ประพันธ์ พบว่าบุคลิกภาพของตัวละครเอกชายทั้ง 4 ตัวละคร นั้น มีบุคลิกภาพ และพฤติกรรมที่ไม่แตกต่างกันไปจากบุคคลธรรมดาสามัญ คือ รัก โลภ โกรธ และหลง อันเป็นลักษณะพื้นฐานของมนุษย์ทั่วไปที่พึงมี ซึ่งผู้วิจัยได้อภิปรายผลดังนี้

1) ตัวละครเอกชายจากนวนิยายเรื่อง Frankenstein จำนวน 2 ตัวละครนั้น ผู้ประพันธ์ได้ฉีกแนวคิดของวรรณกรรมในยุคนั้น (ค.ศ. ที่ 19) อย่างสิ้นเชิง โดยมีมุมมองที่แตกต่างไปจากแนวคิดแบบอนุรักษนิยม ที่เน้นให้ตัวละครมีพฤติกรรมในเชิงบวก เป็นบุคคลในอุดมคติที่เต็มไปด้วยคุณธรรม และจริยธรรม แต่แมรี เชลลีย์ กลับสร้างตัวละครเอกที่ฉายภาพของความแตกต่างไปจากวรรณกรรมแบบขนบนิยม ด้วยการสร้างตัวละครให้มีรูปร่างหน้าตา น่าเกลียด น่ากลัวเฉกเช่นเจ้าผีดิบภายใต้บริบทสังคม และเงื่อนไขที่ซับซ้อนระหว่างมนุษย์กับอมมนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้นด้วยความรู้เท่าไม่ถึงกาล

แต่ทั้งนี้ก็สามารถปฏิเสธได้ว่า หน้าที่หลักของนวนิยายเรื่องนี้ คือ การนำเสนอความบันเทิง โดยการกำหนดให้ตัวละครมีลักษณะที่แตกต่างไปจากนวนิยายเรื่องอื่น ๆ จนทำให้โด่งดังไปทั่ว แต่ในขณะเดียวกันเมื่อนวนิยายเรื่องนี้มาศึกษาวิเคราะห์อย่างละเอียดถี่ถ้วน จึงพบว่า จุดมุ่งหมายที่แท้จริงของ แมรี เชลลีย์ ที่พยายามส่งผ่านเนื้อหาสาระมานั้นมิใช่ความบันเทิงเพียงอย่างเดียว หากแต่กลับเป็นกระจกเงาสะท้อนพฤติกรรมของมนุษย์กับอมมนุษย์ในเชิงของ “ผลที่เกิดจากเหตุ” ของการกระทำของบุคคลจนกลายมาเป็นโศกนาฏกรรมของตัวละครไปในที่สุด ซึ่งแนวทางนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ จิตต์นิภา ศรีไสย์ และคณะ (2562) ซึ่งกล่าวว่า นวนิยายแต่ละเรื่องนั้นให้คุณค่าด้านแนวคิดอันประกอบไปด้วย สาร หรือความคิดสำคัญที่ผู้เขียนต้องการสื่อมาให้ผู้อ่าน เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติอาจจะ

สื่อผ่านพฤติกรรมตัวละคร เนื้อหา หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยให้อ่านพิจารณาเรื่องทั้งหมด แล้วสรุปออกมาเป็นแนวคิดสำคัญ

นอกจากนี้แล้ว ความเกินจริงของนวนิยายเรื่องนี้ยังให้คุณค่าในการวิเคราะห์พฤติกรรมมนุษย์ทั้งในเชิงบวก และเชิงลบที่มีแหล่งที่มาที่แตกต่างกัน ความแสบยลที่เกิดขึ้นในนวนิยายเรื่องนี้ เห็นได้จากตัวละครเอก ที่ได้รับการฉายภาพให้เห็นถึงบุคลิกภาพที่เด่นชัด แท้จริง หรือ อาจ “ซ่อนเร้น” ไว้ภายใน โดยสร้างตัวละครรองที่ตรงข้ามกับตัวละครเอก หรือ Antagonist มาเป็น “กระจกที่คอยสะท้อน” ให้เห็นภาพลักษณ์ของพฤติกรรมของตัวละครเอกให้เด่นชัดยิ่งขึ้น ดังคำกล่าวของ Annas, P & Room R. (1995) ว่าผู้อ่านวรรณกรรมจะได้เพิ่มเติมในสิ่งที่ขาดหายไป และยังสามารถหล่อหลอมคุณค่า และเป้าหมายปลายทางของชีวิตได้เป็นอย่างดีเพราะวรรณกรรมมีคุณค่าอยู่ 2 ประการคือ 1) วรรณกรรมทำให้เรายอมรับ และชื่นชมในมนุษย์ทุกคนด้วยจิตใจที่เปิดกว้าง และสร้างสรรค์ และ 2) วรรณกรรมยังช่วยให้ผู้อ่านได้เรียนรู้ถึงบาปกรรม และความมืดมนในความเป็นมนุษย์ ดังนั้น วรรณกรรมจึงช่วยให้ผู้อ่านได้พัฒนามุมมองเชิงบวกจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในวรรณกรรมเรื่องนั้น ทั้งบริบทของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระดับแคบ และระดับกว้าง จนสามารถกระตุ้นหรือเร่งเร้าให้ผู้อ่านสามารถสร้างสรรค์จินตนาการที่ท้าทายที่อาจจะมียุทธผลและส่งผลต่อวิถีชีวิต

ในขณะเดียวกัน พบว่า นวนิยายแบบจินตนาการเรื่องนี้ยังคงยึดโยงกับแนวคิดทางด้านจิตวิทยา และทฤษฎีบุคลิกภาพหลายทฤษฎี เช่น กลวิธีการเลียนแบบ (Identification or Introjection) ของ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Freud, S., 1964) และแบบพิมพ์ทางสังคม (Social Matrix) ของ อิริค อิริคสัน (Fromm, E., 1964) ความต้องการของมนุษย์ของ อิริค ฟรอมม์ (Fromm, E., 1964) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชวลรัตน์ ทวโรจน์ (2560) เรื่องการวิเคราะห์บุคลิกภาพของอังเดร ทาร์คอฟสกี ด้วยทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพทั้ง 4 ทฤษฎีมาวิเคราะห์ ได้แก่ 1) ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Freud, S., 1964) 2) ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ อิริค อิริคสัน (Fromm, E., 1964) 3) ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของอัลเฟรด เอเดเลอร์ (Adler, A., 1992) 4) ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของคาเรน ฮอร์นีย์ (Horney, K., 1980) พบว่าทั้ง 4 ทฤษฎีมีความเกี่ยวข้องกับการศึกษา และพบว่า ปรากฏอยู่ในตัวตนของ อังเดร ทาร์คอฟสกี ที่ถูกส่งผ่านจากภาพยนตร์ได้อย่างชัดเจน ทั้งในด้านของจิตใจ ความรัก โลก โกรธ หลง ที่เกิดมาจากการพัฒนาการในลำดับขั้นต่าง ๆ ของชีวิต ซึ่งมีอิทธิพลและส่งผลถึงบุคลิกภาพของผู้กำกับที่ถูกส่งผ่านไปสู่ภาพยนตร์ เช่น สภาพแวดล้อมต่าง ๆ สภาพสังคมทั้งภายใน และภายนอกที่เป็นตัวกระตุ้นหรือเร่งเร้าให้เกิดบุคลิกภาพได้หลากหลายรูปแบบ

2) ในอีกมุมมองหนึ่ง เมื่อกล่าวถึงตัวละครเอกชายจากนวนิยาย กิ่งจินตนาการ เรื่อง The Queen's Confession ซึ่งประพันธ์โดย วิคตอเรีย โฮลต์ มีรายละเอียดดังนี้

ตัวละครเอกชายจากเรื่อง The Queen's Confession นั้น มีบุคลิกภาพแบบพลวัตร มีการปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพของตนเองไปตามช่วงวัย และประสบการณ์ที่ตนเองได้รับ ซึ่งนวนิยายเรื่องนี้ได้นำมาจากรับบทของพระนางมารี อ็องตัวแน็ต มาผสมผสานด้วยข้อมูลทางประวัติศาสตร์ และทัศนคติของผู้ประพันธ์ จนกลายมาเป็นนวนิยายกิ่งจินตนาการ แต่ทั้งนี้ตัวละครเอกชายที่ผู้ประพันธ์ได้สร้างขึ้นมานั้น มีความสมจริงตามบทบาท และบันทึกทางประวัติศาสตร์ของประเทศฝรั่งเศส อย่างเหมือนกับเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริง

ทั้งนี้ผู้ประพันธ์ได้ฉายภาพของบุคลิกภาพของตัวละครเอกชาย อย่างพระเจ้าหลุยส์ที่ 16 ที่มีทั้งปมด้อย และปมเด่นในตัวตนอย่างชัดเจน แต่เมื่อพิจารณาอย่างละเอียดแล้วจะเห็นได้ว่า พระเจ้าหลุยส์ที่ 16 กลับมีบุคลิกภาพเชิงบวกมากกว่าเชิงลบ อันเป็นที่ประจักษ์ในนวนิยาย เช่น มีใจโอบอ้อมอารี รักราชบุตรประหนึ่งบุตรของตนเอง มีความสุขุม สุขภาพ เรียบร้อย มีเหตุผล มีขัตติยะมานะ อดทน อดกลั้น และมีสติอยู่ตลอดเวลา ซึ่งบุคลิกภาพดังกล่าวกลับไปสอดคล้องกับการศึกษาของ Yidan Xu (2021) เรื่องการวิเคราะห์ตัวละครในนวนิยายของหยูหัว พบว่า ตัวละครเอกฝ่ายชายของหยูหัวมีลักษณะนิสัยในด้านดี คือ อดทน และมีความพยายาม มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว มองโลกในแง่ดี และต่อสู้ชีวิตที่ยากลำบาก การมีน้ำใจช่วยเหลือคนอื่น

ในขณะเดียวกันเมื่อนำบุคลิกภาพของพระเจ้าหลุยส์ที่ 16 มาเทียบเคียงกับการศึกษาของดิษยพรรณ ศรีบุญเรือง และสุทธภา อินทรศิลป์ (2561) ที่ทำการศึกษาเรื่อง ภาพความเป็นชายจากการสร้างตัวละครเอกฝ่ายชาย ในนวนิยายเรื่องบุพเพสันนิวาส ของรอมแพง พบว่า การสร้างตัวละครเอกชายได้นำเสนอภาพความเป็นชายในสังคม ยุคอดีต ซึ่งมีลักษณะแบบเก่าอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นการยึดถืออำนาจของผู้ชายด้วยการใช้ความเข้มแข็งทางร่างกาย และกล้ำเนื้อซึ่งเป็นส่วนที่สะท้อนภาพความเป็นชายที่แสดงออกถึงอำนาจ การนิยมคบหาสมาคมกับผู้ชายด้วยกัน มองผู้หญิงเป็นคนนอก รวมถึงการมีทัศนคติในการมองและแบ่งผู้หญิงออกเป็นหญิงดีและเลว ที่แตกต่างไปจาก บุคลิกภาพของพระเจ้าหลุยส์ที่ 16

แต่ทั้งนี้ ดิษยพรรณ ศรีบุญเรือง และสุทธภา อินทรศิลป์ (2561) ได้นำเสนอผลการศึกษาด้านหนึ่ง และพบว่า ในช่วงหลังของนวนิยาย ตัวละครเอกชายได้มีการปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพ และพฤติกรรมจากเดิมที่แข็งกร้าว กลักลับกลายเป็นตัวละครที่มีการแสดงอารมณ์อ่อนไหว และเปิดเผยได้กลับผู้หญิง แต่งงานด้วยความรัก มีความเสมอภาคซึ่งกันและกัน ซึ่งมีความสอดคล้องกับความเป็นชายที่มีอยู่จริงในสังคมได้ระดับหนึ่งและสอดคล้องกับบุคลิกภาพของพระเจ้าหลุยส์ที่ 16 ที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา มา ซึ่งเป็นที่สังเกตได้ว่าลักษณะของผู้ชายในสังคมปัจจุบันนั้น มีความหลากหลายขึ้นมากกว่าเดิม ถึงแม้ว่าลักษณะความเป็นชายแบบเก่ายังคงมีอิทธิพลในสังคมปัจจุบันอยู่ แต่ว่าภาพของความเป็นชายแบบใหม่ก็ได้รับการนำเสนอควบคู่มาด้วยเช่นกัน

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ตัวละครเอกชาย จากเรื่อง The Queen's Confession ที่เกิดจากการสร้างตัวละครแบบกึ่งจินตนาการ สามารถตอบสมมติฐาน ได้ว่าบุคลิกภาพของพระเจ้าหลุยส์ที่ 16 ยังคงมีลักษณะและพฤติกรรมที่เหมือนจริง ทั้งเชิงบวก และเชิงลบ ซึ่งสอดคล้องกับ คาร์ล กุสตาฟ จุง (Jung, C. G., 1977) ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Freud, S., 1964) และแอริค ฟรอมม์ (Fromm, E., 1964) ที่เกี่ยวเนื่องกับพัฒนาการตามวัย ซึ่งเชื่อมโยงกับแนวคิดของคาร์ล โรเจอร์ (Rogers, C., 1995) นักจิตวิทยากลุ่มมนุษยนิยม และคนอื่น ๆ

3) นอกจากนี้แล้วตัวละครเอกชายจากเรื่อง The Railway Man ซึ่งเป็นเรื่องจริงได้แสดงให้เห็นว่า อิริค โลแม็กซ์ มีบุคลิกภาพแบบพลวัตร คือ มีการปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพ และพฤติกรรมไปตามปัจจัยแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปตามระยะเวลาที่ผู้ประพันธ์ได้บันทึกไว้ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์ช่วงสงครามโลกครั้งที่สองในประเทศไทย

โดยพบได้ว่าตัวละครเอกชายมีบุคลิกภาพแบบมีความหวาดกังวล เป็นพื้นฐานที่ได้จากประสบการณ์อันเลวร้าย ในขณะที่ต้องตกเป็นเชลยสงคราม จนเพิ่มความรุนแรงขึ้นจนกลายเป็นความหวาดกังวลสูง สอดคล้องกับแนวคิดของนักจิตวิทยาหลายท่าน เช่น คาร์เรน ฮอร์นีย์ (Horney, H., 1980), แอริค ฟรอมม์ (Fromm, E., 1964) และอัลเฟรด เอเดเลอร์ (Adler, A., 1992) ความว่า ความหวาดกังวลจะเป็นตัวกำหนดบุคลิกภาพของมนุษย์มุมใดมุมหนึ่งออกมา โดยมีพื้นฐานมาจากความเข้มข้นของความรุนแรงที่เกิดขึ้นในอดีตของแต่ละบุคคล

นอกจากนี้แล้ว Conley, C., (1990) ยังนำเสนอเพิ่มเติมว่า องค์ประกอบที่สำคัญของบุคลิกภาพของ อิริค โลแม็กซ์ ที่เปลี่ยนแปลงไปหลังจากกลับจากสงคราม คือ ปมขัดแย้งทางสังคม (Social Conflict) ที่มีสาเหตุมาจากแนวความคิดตรงกันข้าม ทัศนคติ ความเชื่อ ทำให้เกิดเป็นความปมขัดแย้งภายในจิตใจในระดับกว้างขึ้น

ในขณะเดียวกัน บุคลิกภาพของ อิริค โลแม็กซ์ ที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง The Railway Man ยังสอดคล้องกับการศึกษาของสุวรรณี สิริเหล่าตระกูล และกาญจนา วิชญากรณ์ (2562) เรื่อง การศึกษาบุคลิกภาพของตัวละครเอกชายในนวนิยายแปลชุดฟิฟตี้เชตส์ ของ อี. แอล. เจมส์ พบว่า บุคลิกภาพของตัวละครเอกชาย 2 แบบ คือ 1) บุคลิกภาพในฐานะผู้กระทำปรากฏ 3 แบบคือ ซาดิสต์ ชอบบงการ และชอบเอาชนะ 2) บุคลิกภาพในฐานะผู้ถูกกระทำปรากฏ 3 แบบ คือ ปกปิดตัวตน แสดงความรักไม่เป็น และไม่ยอมมีครอบครัว บุคลิกภาพทั้งหมดที่ปรากฏนั้นมีสาเหตุมาจากภูมิหลังของตัวละครที่ทำให้ตัวละครแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่าตัวละครมีพัฒนาการทางบุคลิกภาพ คือ มีการปรับตัวตามสถานการณ์ และประสบการณ์ที่พบเจอ ทำให้พฤติกรรมของตัวละครมีความสมเหตุสมผล และตัวละครมีความสมจริงเหมือนมนุษย์ในสังคม

ในขณะเดียวกันบุคลิกภาพและพฤติกรรมของ อิริค โลแมกซ์ ยังสอดคล้องกับแนวคิดของธวัช ปุณโณทก (2527), บุญยงค์ เกศเทศ (2532), Jaranakrupta, A. (1982), Robert, E. & Jacob, H. (1995), Crall, M & Choochootkaeo, P. (1978) ซึ่งได้อธิบายถึงตัวละคร ความว่า ตัวละครที่ผู้ประพันธ์สร้างขึ้น เพื่อให้มีพฤติกรรมเหมือนกับมนุษย์ทั่วไปหรือบุคคลจริง ๆ ซึ่งแยกออกเป็น 2 ประเภท คือ ตัวละครที่แสดงออกอย่างเปิดเผย และตัวละครที่ต้องอาศัยการตีความจากคำพูดหรือพฤติกรรม ในขณะเดียวกันอาจมีการจัดประเภทตัวละครเป็นแบบตัวละครตัวแบน หรือสทิต (Flat Character) ซึ่งตัวละครจะไม่มี การเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพตั้งแต่ต้นเรื่องจนจบเรื่อง ซึ่งแตกต่างจากตัวละครแบบ ตัวกลม หรือพลวัต (Round Character) ที่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และบุคลิกภาพตามสภาวะแวดล้อมปัจจัยที่เกิดขึ้น ตามกาลเวลาที่เหตุการณ์เกิดขึ้น นอกจากนี้แล้วอาจมีตัวละครแบบ ตัวละครเอก หรือ Protagonist และตัวละครตรงข้าม หรือต่อต้าน หรือ Antagonist

จากผลการตอบสมมติฐาน พบว่า ตัวละครเอกชาย เรื่อง The Railway Man เป็นบุคคลจริงที่ปรากฏอยู่ในหน้าประวัติศาสตร์สงครามโลกครั้งที่สองที่มีพฤติกรรมทั้งในเชิงบวก และลบ อย่างชัดเจนในรูปแบบตัวละครแบบพลวัตที่สามารถเชื่อมโยงกับ แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ อันได้แก่ คาเรน ฮอร์นัย (Horney, K., 1980) แอริค ฟรอมม์ (Fromm, E., 1964) อัลเฟรด แอดเลอร์ (Adler, A., 1992) ที่กล่าวถึงความหวาดกลัวของมนุษย์ หรือแนวคิดของ Conley, C., (1990) ที่ว่าด้วยปมขัดแย้งทางสังคมนำไปสู่ปมขัดแย้งภายในจิตใจ ดังพฤติกรรมของ อิริค โลแมกซ์ ที่เปลี่ยนแปลงไปหลังจากกลับจากสงคราม

กล่าวสรุปได้ว่า นวนิยายทั้ง 3 เรื่องที่เกิดจากจินตนาการกึ่งจินตนาการ และเรื่องจริงสามารถถ่ายทอดบุคลิกภาพของตัวละครเอกชายทั้ง 4 ตัวละครได้อย่างชัดเจน เหมือนบุคคลทั่วไปที่พบเห็นได้ทั้งในอดีต และปัจจุบันสามารถฉายภาพความมีตัวตน จิตวิญญาณ ความคิด ทศนคติ ความเชื่อ พฤติกรรม และบุคลิกภาพทั้งเชิงบวก และลบ ได้เท่าเทียมกันแม้ว่าจะมีฐานะทางสังคมเช่นไร ในขณะเดียวกันพฤติกรรม และบุคลิกภาพทั้งหมดของตัวละครยังคงยึดโยงกับหลักความจริงเกี่ยวกับทฤษฎีบุคลิกภาพของ วิลเลียม เชลดอน (Sheldon, W. S., 1975) คาร์ล กุสตาฟ จุง (Jung, C. G., 1977) และศาสตราจารย์นายแพทย์ประสพ รัตนากร (2513) ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ตามแนวความคิดของ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Freud, S., 1964) คาร์ล กุสตาฟ จุง (Jung, C. G., 1977) และทฤษฎีจิตวิทยาสังคมตามแนวความคิดของ อัลเฟรด แอดเลอร์ (Adler, A., 1992) คาเรน ฮอร์นัย (Horney, K., 1980) และแอริค ฟรอมม์ (Fromm, E., 1964) อย่างเหมาะสมและสมเหตุสมผลอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

1. งานวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะบุคลิกภาพของตัวละครเอกชายที่เกิดจากจินตนาการ กึ่งจินตนาการและเรื่องจริงของผู้ประพันธ์เท่านั้น แต่ในขณะเดียวกันยังพบว่ามีตัวละครรองอีกหลายๆตัวละคร ทั้งชายและหญิง ที่น่าศึกษาค้นคว้า ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาบุคลิกภาพตัวละครอื่นอีก

2. ควรมีการศึกษาบุคลิกภาพของตัวละครทั้งสามเรื่องโดยใช้มุมมองเชิง Post-Modernization

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีงานวิจัยที่เน้นเฉพาะการศึกษาพฤติกรรมของตัวละครเอกหรือรองที่ส่งผลต่อการดำรงชีวิตของตนเอง และผลกระทบต่อสังคมทั้งในเชิงบวกและลบ เนื่องจากปัจจัยทางสังคมและสิ่งแวดล้อมล้วนแล้วแต่เป็นเป้าหมายของพฤติกรรมของตัวละครทั้งสิ้น

เอกสารอ้างอิง

จิตต์นิภา ศรีไสย์ และคณะ (2562). **วรรณคดีและวรรณกรรม**. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).

- ชวัลรัตน์ ทวาโรจน์ภา (2560). การวิเคราะห์บุคลิกภาพของอังเดร ทาร์คอฟสกี ผ่านภาพยนตร์เรื่อง The Mirror. ศิลปะศาสตร์บัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชำนาญ รอดเหตุภัย. (2552). การวิจัยทางภาษาไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดิษยพรรณ ศรีบุญเรือง และ สุทธภา อินทรศิลป์ (2561). ภาพความเป็นชายจากการสร้างตัวละครเอกฝ่ายชายในนวนิยาย เรื่องบุพเพสันนิวาส ของรอมแพง. Journal of Graduate MCU KhonKaen Campus, 6(1), 431-445.
- ธีรเดช ชื่นประภาณุสรณ์.(2565). ถอดคน ถอดวรรณกรรม: การมองมนุษย์อย่างมีชีวิตชีวาและเท่าเทียมกัน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธวัช ปุณโณทก.(2527). แนวทางศึกษาวรรณกรรมปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญยงค์ เกศเทศ. (2532). สถานภาพสตรีไทย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ประสพ รัตนากร. (2513). ใจเขาใจเรา. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น.
- วนิดา บำรุงไทย.(2544). ศาสตร์และศิลป์แห่งนวนิยาย. กรุงเทพฯ: สุริยวิสาส์น.
- สุวรรณิ สิริเหล่าตระกูล และ กาญจนา วิชรปรกรณ์.(2562). การศึกษาบุคลิกภาพของตัวละครเอกฝ่ายชายในนวนิยาย แปลชุดฟิฟตี้เชตส์ อีแอล เจมส์ โดยใช้ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ฟรอยด์. วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต, 14(2), 53-64.
- อุไรวรรณ สิงห์ทองและคณะ. (2564). การศึกษาพฤติกรรมของตัวละครโดยใช้ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ ฟรอยด์ ในนวนิยายเรื่องสองนรีของพัดชา. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด, 15(3), 208-217.

References

- Adler, A. (1992). **Understanding Human Nature**. London: One World Publication., Ltd.
- Annas, P & Room R. (1995). **An Introduction to Fiction, Poetry, Drama, Nonfiction**. 4th ed. New Jersey: Printice-Hall.
- Conley, C. (1990). **Novel and Short Stories**. Phitsanuloke: Srinakharinwirot University.
- Conley, C. (1990). **Love**. Phitsanuloke: Srinakharinwirot University.
- Crall, M & Choochotkaeo, P. (1978). **Literature III**. Bangkok: Department of English Pranakorn Teacher's College.
- Freud, S. (1964). **Group Psychology and The Analysis of the Ego Sigmund Freud**. New York: Bantam Books.
- Fromm, E. (1964). **The Heart of Man: Its Genius for Good and Evil**. New York: Integrated Media.
- Horney. K. (1980). **Neurosis and Human Growth: The Struggle Towards Self-Realization**. 2nd ed. New York: W. W. Norton & Company.
- Jaranakupta, A. (1982). **Interpreting Literature for English 461**. Bangkok: Department of English Suan Dusit Teacher's College.
- Jung, C.G. (1977). **Symbols of Transformation (Collected Works of C.G. Jung Vol.5)**. New Jersey: Princeton University.
- Robert, E. & Jacob, H. (1995). **Literature: An Introduction to Reading and Writing**. 4th ed. Cambridge: Cambridge University.
- Roger, C. (1995). **A Way of Being**. New York: Houghton Muffin Company.
- Sheldon, W. (1975). **Genetic Explanations: Sense and Nonsense**. Cambridge: Harvard University.

YIDAN, X. (2021). An Analysis of Characters in Translated Novel into Thai of Yu Hun. Master of Arts Degree, Graduate School, Hua Chew University.

คณะผู้เขียน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรเดช ชื่นประภาณุสรณ์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

295 ถนนราชสีมา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

e-mail: teera_det@hotmail.co.th

รองศาสตราจารย์ ดร.ประกฤติ พูลพัฒน์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

145/9 อาคารเฉลิมพระเกียรติ 50 พรรษา มหาวชิราลงกรณ

ถนนสุขุมวิท เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

e-mail: prakit_bhu@dusit.ac.th